

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1177/05
02.11.2005. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Dragana Skoka, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije, Milankom Alkalaj, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi "AA", protiv rešenja Narodne banke Jugoslavije Beograd, Up/I br. 293/02-05 od 21.1.2003. godine, u predmetu inspekcijske mere, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 2.11.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, stavom prvim dispozitiva naloženo je "AA" da: radi otklanjanja nezakonitosti i nepravilnosti utvrđenih u toku postupka kontrole izvrši sledeće: 1) da sastavlja dnevni izveštaj o obavljenim menjačkim poslovima na propisanom obrascu "Dnevni izveštaj" i isti izveštaj svakog dana dostavlja Narodnoj banci Jugoslavije; 2) da na menjačkom mestu u kasi drži isključivo gotovinu u dinarima koja je namenjena za menjačko poslovanje, u roku od tri radna dana od dana dostavljanja rešenja. Tačkom 2. stava 1. dispozitiva određeno je da uplati ukupno 150.000,00 dinara po osnovu nepravilnosti utvrđenih kontrolom: 1) ne držanja na menjačkom mestu u kasi isključivo gotovine u dinarima, koja je namenjena za menjačko poslovanje - 120.000,00 dinara i 2) ne sastavljanja dnevnih izveštaja o obavljenim menjačkim poslovima na propisanom obrascu "Dnevni izveštaj" i ne dostavljanje istih svakog dana Narodnoj banci Jugoslavije 30.000,00 dinara na žiro račun Narodne banke Jugoslavije, u roku od dva radna dana od dana prijema rešenja sa konstatacijom da je ovo rešenje konačno u upravnom postupku.

U podnetoj tužbi tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa, zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, ukazujući da osporeno rešenje ne sadrži obrazloženje zbog čega se ne može ispitati njegova zakonitost. Navodi da upravni organ nije potpuno ocenio činjenično stanje i dokaze na koje je menjač ukazivao, a koji se odnose prvenstveno na utvrđeni višak u kasi u iznosu od 39.203,85 dinara i u prilog ovog tvrdnji navodi da je vlasnik dve menjačnice i to "AA", pa je prilikom izvršene kontrole poslovanja dana 12.12.2002. godine u "AA" zapisnički konstatovan višak novca dana 17.12.2002. godine, a koji je nastao kao posledica pogrešno raspoređenog novca između ova dva menjačka mesta, o čemu je odmah obaveštena Narodna banka Jugoslavije, pismenim putem u vidu primedbi na zapisnik dana 13.12.2002. godine. Istočje da je dao pismene primedbe i na zapisnik od 17.12.2002. godine, o čemu je sačinjena dopuna zapisnika u smislu Odluke o merama koje se privremeno primenjuju u postupku kontrole obavljanja menjačkih poslova, od strane ovlašćenih lica koja su vršila kontrolu, međutim navedene primedbe nisu prihvачene i nisu ocenjene, kao ni drugi dokazi. Predlaže da Vrhovni sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostao pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Tužilac je tužbu u upravnom sporu podneo Saveznom суду u Beogradu. Sud Srbije i Crne Gore je aktom Su. br. 96/2-04 od 31.12.2004. godine ovaj predmet, kao nerešen predmet ustupio na dalju nadležnost Vrhovnom суду Srbije u skladu sa odredbama Zakona za sprovodenje Ustavne povelje državne zajednice Srbije i Crne Gore i Zakona o Sudu Srbije i Crne Gore.

Po razmatranju spisa predmeta, oceni navoda tužbe i odgovora na tužbu, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je neosnovana.

Pravilno je postupio tuženi organ kada je u postupku vršenja kontrole obavljanja menjačkih poslova, na osnovu ovlašćenja iz čl. 41. Zakona o deviznom poslovanju ("Službeni list SRJ" br. 23/02 i 34/02) i tačke 3. stav 1. Odluke o merama koje se privremeno primenjuju u postupku kontrole obavljanja menjačkih poslova ("Službeni list SRJ" br. 60/02), doneo osporeno rešenje kojim je tužiocu naložio mere bliže opisane u dispozitivu rešenja, a radi otklanjanja nezakonitosti i nepravilnosti utvrđenih u toku postupka kontrole obavljanja menjačkih poslova. Ovo stoga, što iz spisa predmeta, nije sporno, pošto je kontrolom utvrđeno, da tužilac u 28 slučajeva nije sačinjavao dnevni izveštaj o obavljanju menjačkih poslova. Takođe nije sporno, pošto je popisom gotovine u dinarima i efektivi, utvrđen višak u kasi u iznosu od 39.203,85 dinara na menjačkom mestu - "AA" na dan 12.12.2002. godine, što nije u skladu sa odredbom tačke 13. stav 2. alineja 3. i 4. Odluke o uslovima i načinu obavljanja menjačkih poslova i postupku kontrole menjačkih poslova, jer se u kasi drži isključivo gotovina u dinarima, koja je namenjena za menjačko poslovanje. Količina gotovini novca zatečenog kod ovlašćenog menjača na menjačkom

mjestu za koji ne postoji relevantna i valjana dokumentacija, ne sastavljanje dnevnog izveštaja i svakodnevno nedostavljanje Narodnoj banci, taksativno su nabrojani u obrazloženju osporenog rešenja, sa detaljno opisanim načinom i visinom obračunavanja utvrđene obaveze tužioca, pa razloge tuženog organa, na kojima je zasnovao svoju odluku, u svemu kao pravilne prihvata i Vrhovni sud.

Vrhovni sud je cenio navode tužbe kojima se ukazuje da je dnevni izveštaj o obavljenim menjačkim poslovima, za koji mu je osporenim rešenjem naloženo da ga sastavlja i svakodnevno ga dostavlja Narodnoj banci Jugoslavije, kao i da uplati utvrđene obaveze po tom osnovu, sastavlja, ali da ga nije dostavljao svakodnevno Narodnoj banci, jer je u Filijali ____ obavešten da to više nije obaveza, pa je našao da je ovaj navod neosnovan, iz razloga jer je ova obaveza propisana tačkom 15. Odluke o uslovima i načinu obavljanja menjačkih poslova i postupku kontrole menjačkih poslova ("Službeni list SRJ" br. 25/2003 i 23/2003), kao i čl. 11. st.1. aluneja 3. Ugovora o obavljanju menjačkih poslova br. 2/7-674 od 19.7.2002. godine. Navod tužioca da je utvrđeni višak u iznosu od 39.203,85 dinara, koji je nastao kao posledica pogrešno raspoređenog novca između \"AA\" i \"BB\" je ocenjen kao navod koji nije od uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja, a kako tužilac utvrđeni višak tužbom ne osporava, to ovaj navod samo potvrđuje činjenično stanje utvrđeno kontrolom.

Sud je cenio i ostale navode, pa je našao da nisu od uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja.

Sa iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud je odlučio kao u dispozitivu ove presude, primenom odredbe čl. 41. st.2. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 2.11.2005. godine, U. 1177/05

Predsednik veća - sudija

Ljubodrag Pljakić, s.r.

Zapisničar

Milanka Alkalaj, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SM